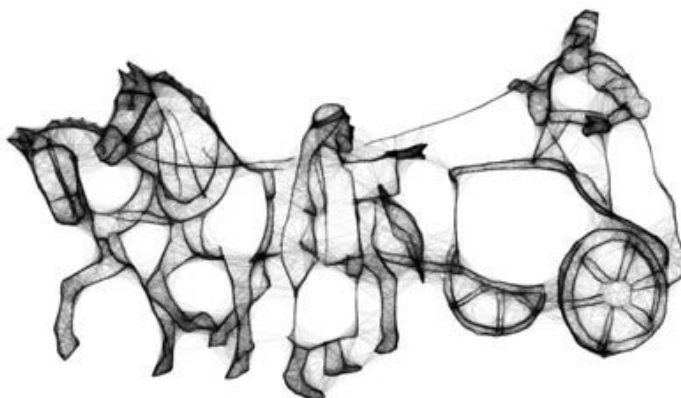

Bài Học 3

* 11 Tháng 7 – 17 Tháng 7

Nhà Truyền Giáo Bất Ngờ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Các Vua 5; Mác 1:40-45; 2 Các Vua 2:1-15; Giăng 15:5; Rô-ma 6:4-11; Rô-ma 6:1.

Câu Gốc: “Trong đời đấng tiên tri Ê-li-sê, dân Y-sơ-ra-ên cũng có nhiều kẻ mắc tật phung; song không có ai lành sạch được, chỉ Na-a-man, người xứ Sy-ri mà thôi” (Lu-ca 4:27).

Sách Các Vua nói về lịch sử của nước Y-sơ-ra-ên từ khoảng 970 tới 560 T.C. Lịch sử ghi lại thời kỳ có nhiều biến chuyển ảnh hưởng tới dân sự Đức Chúa Trời. Trong số đó có chuyện tích về Ê-li và Ê-li-sê, hai đấng tiên tri can đảm của Đức Chúa Trời. Sự mạo hiểm của họ đã đem lại sự phấn khởi cho các em nhỏ cũng như người lớn trong mọi thời đại.

Đây là một điều rất hay. Bạn có biết rằng có nhiều điều gần giống nhau giữa công việc của Ê-li-sê và của Đức Chúa Giê-su? Trong mục vụ của cả hai, người chết được sống lại, người phung được sạch, và những người đói được nuôi bằng một số lương thực rất nhỏ.

Bài học tuần này nghiên cứu về một trong những phép lạ này: sự chữa lành cho Na-a-man. Ông là một người thờ hình tượng giàu sang, có quyền lực, và rất kiêu ngạo; ông có một nhu cầu lớn, và đã kinh nghiệm được quyền phép của Đức Chúa Trời hằng sống. Nhưng ông có kinh nghiệm đó qua sự làm chứng của một nhà truyền giáo bất ngờ.

Trong số nhiều lẽ thật thiêng liêng trong câu chuyện này, chúng ta có thể thấy một thí dụ về sự làm chứng cho những người ở những văn hóa khác nhau trong các thời gian khó khăn. Chúng ta cũng có thể hiểu, trong câu chuyện này, về chương trình cứu rỗi.

Ông Ấy Có Tất Cả . . . Nhưng

2 Các Vua 5:1 miêu tả bốn điều đặt Na-a-man trong số những người đứng hàng đầu trong xã hội của Sy-ri. Ông có ảnh hưởng lớn trên vua, được tôn trọng, và là cánh tay mặt của vua trong vấn đề tôn giáo và chính trị (câu 18). Ông cũng rất giàu có (câu 5).

Nhưng câu 1 cho chúng ta biết một điều quan trọng. Tất cả quyền lực, sự tôn trọng, và can đảm của Na-a-man dường như không có giá trị vì ông có một căn bệnh đáng sợ nhất trong thời đó: bệnh phong. Bệnh phong đã ảnh hưởng mọi phần của đời sống ông. Bệnh này cũng đem ông đến với tiên tri của Đức Chúa Trời. Và qua sự gặp gỡ đó, Na-a-man trở nên một người tin vào Đức Chúa Trời chân thật.

Hãy Đọc Mác 1:40-45; Lu-ca 8:41-56; và Mác 2:1-12. Đức Chúa Giê-su làm nhiều phép lạ chữa bệnh, nhưng có một điều gì trong những câu chuyện này đã đem những người này đến với Đức Chúa Giê-su?

Những sự xáo trộn trong đời sống, các thảm trạng, và những sự thay đổi có thể khiến người ta mở lòng đón nhận lẽ thật thiêng liêng và giúp họ đi tìm kiếm Đức Chúa Trời. Sự mất mát cá nhân, những thảm trạng nghiêm trọng của quốc gia, và chiến tranh là những lý do lớn để người ta tìm kiếm một quyền lực lớn hơn họ. Từ lâu hội thánh đã biết rằng họ thành công trong việc cứu linh ở những nơi mà người ta đang bị đau khổ.

Một mặt Na-a-man dường như có tất cả, nhưng ông cũng là một người đau khổ thất vọng. Bằng những cách nào chúng ta cũng giống như Na-a-man, có những điều tốt và xấu trong đời sống mình? Làm thế nào cả những điều tốt và xấu giữ chúng ta liên kết được với Chúa?

Thứ Hai *13 Tháng 7

Một Người Làm Chứng Không Ngờ

Hãy Đọc 2 Các Vua 5:1-7. Tại sao những người Sy-ri lại nghe lời của một cô gái nhỏ làm nô lệ? Câu chuyện này dạy gì cho chúng ta về một ảnh hưởng của một người đầy tớ khiêm tốn?

Kinh Thánh không cho chúng ta nhiều chi tiết về cô gái nhỏ có hành động gì trong gia đình này. Nhưng có một điều về cô khiến gia đình chú ý. Hãy suy nghĩ: nghe lời một cô bé làm nô lệ, một người giàu có và tướng lĩnh trong quân đội (Na-a-man) đi đến với vua, kể lại những gì cô gái nói, rồi được phép của vua để đi đến nhà tiên tri. Hơn thế nữa, Na-a-man đem theo những món quà để tặng đáng tiên tri. Thật rõ ràng, một cô gái nhỏ vô danh người Hê-bơ-rơ làm nô lệ đã gieo sự hiểu biết về Chúa trong vòng những người lãnh đạo ở Sy-ri. Cô đã bị bắt đi cách tàn nhẫn bởi một toán dân Sy-ri. Nhưng cô không nghĩ xấu về những gì đã xảy ra cho mình. Cô không buồn về cuộc đời làm nô lệ của mình. Thay vào đó, cô chia sẻ đức tin không lay chuyển vào quyền lực Đức Chúa Trời có thể thay đổi đời sống. Ngài cũng là Đức Chúa Trời đang làm việc qua Ê-li-sê ở Sa-ma-ri (2 Các Vua 5:3). Giống như Đa-ni-ên và các bạn ở Ba-by-lôn, cô bé đã đổi sự bất hạnh của mình thành một phương cách để tôn vinh Đức Chúa Trời. Cũng vậy, Đức Chúa Trời đã biến đổi cô từ nô lệ thành một cơ hội để làm chứng về đức tin của mình. Theo Ellen G. White, “Những hành động của cô bé nô lệ trong gia đình ngoại giáo là một sự làm chứng mạnh mẽ về quyền lực của sự huấn luyện trong gia đình lúc còn nhỏ.” – Phỏng trích *Patriarch and Prophets*, tr. 245.

Câu chuyện này dạy gì cho chúng ta về đức tin, lối sống, và những hành động có thể dẫn những người khác đến với lẽ thật mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta?

Có một điều thú vị trong câu chuyện này là phản ứng của vua Y-sơ-ra-ên khi nhận được bức thư. *Ta há phải là Đức Chúa Trời, có quyền làm sống hay chết sao?* Những lời của ông cho thấy bệnh này đáng sợ thế nào và tại sao chỉ có phép lạ mới có thể chữa lành. Vì lý do nào đó, bức thư gợi ý là mong nhà vua sẽ chữa lành bệnh. Và vua biết rằng ông không thể làm được điều đó. Vì thế ông nghĩ đây là một mưu mô để nghịch với ông.

Thứ Ba *14 Tháng 7

Ê-li-sê, Đấng Tiên Tri

Mục vụ của tiên tri Ê-li-sê trong thế kỷ thứ chín T.C. gồm có 18 câu chuyện. Công việc của ông kéo dài hơn năm mươi năm. Mục vụ của ông phần lớn là lập các trường tiên tri. Ông cũng làm nhiều phép lạ nổi tiếng trong Y-sơ-ra-ên.

Hãy Đọc 2 Các Vua 2:1-15. Những câu này nói gì về sự kêu gọi và công việc của Ê-li-sê?

Ê-li-sê xin “được bội phần” Thần của Ê-li. Điều này cho thấy ông sẽ cần quyền phép của Đức Chúa Trời. Ông cũng biết rằng không có Đức Chúa Trời ông sẽ bất lực. Đây là một bài học là dù phần của chúng ta là gì trong công việc của Chúa, điều chúng ta cần là nhận ra điều đó.

Vậy Ê-li-sê bày tỏ rằng ông có sự hiểu biết lành mạnh và thành thật về sự kêu gọi và công việc của mình khi ông tuyên bố với vua: để Na-a-man “biết rằng trong Y-sơ-ra-ên có tiên tri” (2 Các Vua 5:8).

Và cũng thật thú vị khi quan tổng binh và quân lính của ông đến với tất cả sự vinh quang và dừng tại trước cửa nhà Ê-li-sê. Có lẽ nhà của tiên tri thì nhỏ bé và thô sơ so sánh với sự giàu sang của Na-a-man. Nhưng Ê-li-sê dường như không lo lắng hay bày tỏ sự sợ hãi đối với Na-a-man và quân lính của ông ta. Thật ra, Ê-li-sê đã không đi ra để nghênh tiếp người khách đầy quyền lực này. Thay vào đó, người sai một sứ giả đem ra một mạng lệnh cho quan tổng binh! Chỉ có một phần thưởng cho cuộc hành trình dài của ông từ Đa-mách là mạng lệnh táo bạo: hãy đi tắm ở sông Giô-đanh! Nhưng mạng lệnh có kèm theo một lời hứa, “ngươi sẽ được sạch” (2 Các Vua 5:10).

Chắc chắn sự kiêu hãnh của quan tổng binh quan trọng này bị tổn thương. Nhưng có lẽ đó là điều cần thiết.

SỰ CHỮA LÀNH CỦA NA-A-MAN

Hãy Đọc 2 Các Vua 5:11-14. Câu chuyện này dạy chúng ta gì về Na-a-man và những bài ông học được? Chúng ta cũng có thể học được gì từ câu chuyện này?

Nếu tiên tri Ê-li-sê đích thân gặp vị khách quan trọng Na-a-man và dùng ảo thuật hay nghi lễ như những người ngoại giáo đã dùng, Na-a-man có thể chấp nhận cách dễ dàng. Na-a-man cảm thấy bị sỉ nhục vì hai điều: (1) Ê-li-sê không đích thân ra gặp ông, và (2) Ê-li-sê truyền ông đi tắm ở sông Giô-đanh để được chữa khỏi bệnh phong.

Theo quan điểm lịch sử chính trị, Na-a-man đã nghĩ đúng. Ê-li-sê nên đích thân ra nghênh tiếp ông và những sông ở Đa-mách có lẽ tốt hơn. Nhưng qua Ê-li-sê, Đức Chúa Trời hướng dẫn Na-a-man tới sông Giô-đanh. Sự chữa lành này để dạy: thứ nhất, có một tiên tri của Đức Chúa Trời chân thật ở Y-sơ-ra-ên, và mục đích thứ hai là dạy rằng Đức Chúa Trời ban thưởng cho sự vâng lời hoàn toàn.

Những tội tở của Na-a-man thuyết phục ông vâng theo mạng lệnh của “vị tư lệnh [Đức Chúa Trời]” và ít nhất hãy thử xem. Họ cũng lý luận rằng nếu sự chữa lành đòi hỏi phải làm những việc khó, thì ông cũng sẽ làm. Nhưng vì sự đòi hỏi quá giản dị, Na-a-man thấy khó tin là sẽ được chữa lành. Thật rất khó cho Na-a-man phải nuốt sự kiêu hãnh để nghe lời một cô bé nô lệ, rồi vâng theo một tiên tri ngoại quốc không tôn trọng ông, và cuối cùng, phải nghe lời khuyên của tội tở mình. Nhưng ông ta thật rất cần được chữa lành bệnh.

“Người bèn xuống sông Giô-đanh, và tắm mình bảy lần, theo như lời truyền của người Đức Chúa Trời. Người liền được sạch, và thịt người trở nên như trước, giống như thịt của một đứa con nít nhỏ” (2 Các Vua 5:14).

Những đòi hỏi đầu tiên cho sự chữa lành cho Na-a-man là tin cậy và vâng lời. Ngay khi Na-a-man chiến thắng được sự kiêu hãnh của mình và vâng theo ý muốn của Đức Chúa Trời bằng cách tắm bảy lần trong nước bùn ở sông Giô-đanh, thì ông được chữa lành.

Hãy đọc Rô-ma 6:4-11. Câu chuyện của Na-a-man dạy thế nào một vài nguyên tắc trong những câu này? Bằng những cách nào bạn kinh nghiệm thật sự “đời sống mới” trong Đấng Christ là gì?

Một Tín Đồ Mới

“Bây giờ, tôi nhìn biết rằng trên khắp thế gian chẳng có chúa nào khác hơn Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên. Ấy vậy, tôi xin ông nhận lễ vật của kẻ tôi tớ ông” (2 Các Vua 5:15). Bằng những cách nào những lời này bày tỏ kinh nghiệm của sự cứu rỗi? Xin đọc Khải huyền 14:12; 1 Giăng 5:2, 3; Rô-ma 6:1.

Vì lòng biết ơn, Na-a-man và đoàn tùy tùng trở lại nhà tiên tri. Lần này, họ gặp chính Ê-li-sê. Sự xác nhận rằng Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên là Đấng Thống trị của thế giới là chủ đề chính của Kinh Thánh. Sự trở lại đạo của Na-a-man cho thấy rõ rằng kinh nghiệm mới của ông là nhờ Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Tiên tri Ê-li-sê là người Y-sơ-ra-ên, con sông là quan trọng nhất ở Y-sơ-ra-ên, và con số bảy là rõ ràng có sự liên hệ tới Đức Chúa Trời của sự Sáng tạo.

Điều chúng ta học được từ Na-a-man là một thí dụ về đức chân thật: Na-a-man nhận lãnh một điều mà ông không bao giờ tự làm được. Việc Ê-li-sê từ chối món quà (2 Các Vua 5:16) là một cách để dạy rằng sự cứu rỗi không do việc làm hay mua được. Thay vào đó, đây hoàn toàn là ân điển của Đức Chúa Trời. Nhưng, đồng thời, việc Na-a-man sẵn lòng đền ơn Ê-li-sê chứng tỏ đức tin đang hành động trong lòng ông ta. Con người có đức tin bày tỏ lòng biết ơn về những gì Đức Chúa Trời đã ban cho ông. Ê-li-sê từ chối món quà. Ở đây, ông theo gương của Áp-ra-ham khi người giúp các vua ngoại giáo nhưng từ chối phần thưởng với những người để không ai có thể nói, “Ta đã làm cho Áp-ram giàu có” (Sáng thế Ký 14:23). Ê-li-sê biết rằng chấp nhận quà tặng sẽ làm hư bài học mà Na-a-man nên học. Sự chữa lành là công việc của Đức Chúa Trời và là một hành động hoàn toàn do ân điển.

“Hãy để điều này hoàn toàn in sâu vào tâm trí mỗi người: Nếu chúng ta chấp nhận Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế, chúng ta phải chấp nhận Ngài là Đấng cai trị. Chúng ta không thể được lời hứa và tin cậy vào Đấng Cứu Thế cho tới khi chúng ta chấp nhận Ngài là Vua của chúng ta và vâng theo các mạng lệnh Ngài. Vậy chúng ta bày tỏ lòng trung tín với Đức Chúa Trời. Lúc đó, chúng ta có đức tin thật, vì đức tin có hành động. Đức tin hành động bởi tình yêu thương.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Faith and Works*, tr. 16.

Nếu những người khác nhìn vào đời sống của bạn, họ sẽ thấy gì trong đời bạn bày tỏ tình yêu đối với Đức Chúa Trời vì những gì Ngài làm cho bạn trong Đấng Christ?

Thứ Sáu

*17 Tháng 7

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Na-a-man trở về Sy-ri. Ông đã được chữa lành trong thân thể và hoán cải trong tinh thần. Hằng trăm năm sau, đức tin tuyệt vời của Na-a-man được Đấng Cứu Thế ca tụng như là một bài học và gương cho tất cả những ai tuyên bố là phụng sự Đức Chúa Trời. Đấng Christ phán, ‘Trong đời đấng tiên tri Ê-li-sê, dân Y-sơ-ra-ên cũng có nhiều kẻ mắc tật phung; song không có ai lành sạch được, chỉ Na-a-man, người xứ Sy-ri mà thôi’ (Lu-ca 4:27). Đức Chúa Trời đã bỏ qua nhiều người phung cùi ở Y-sơ-ra-ên vì sự không tin của họ. Một người ngoại có chức vị đã có lòng tin chân thật, và cảm thấy cần sự giúp đỡ, thì đáng nhận được ơn phước của Chúa hơn những người phung ở Y-sơ-ra-ên. Tại sao? Vì họ đã lạm dụng và coi thường đặc ân mà Chúa đã ban cho họ. Đức Chúa Trời làm việc cho những người biết giá trị các ơn phước và chấp nhận sự sáng ban cho họ từ thiên đàng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 252, 253.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong những năm qua, có nhiều cuộc thảo luận về điều gì xảy ra sau khi Na-a-man được chữa lành. Trong 2 Các Vua 5:17-19, Na-a-man xưng ra đức tin mình, nói rằng, “Từ rày về sau, kẻ tôi tớ ông chẳng muốn dâng của lễ thiêu hay là tế lễ chỉ cho thần nào khác hơn là Đức Giê-hô-va” (2 Các Vua 5:17). Nhưng, sau đó, ông nói tiếp, “Mỗi khi chủ tôi vào trong đền thờ Rim-môn dâng thờ lạy, thì chống trên cánh tay tôi, nên tôi cũng phải quì lạy trong đền thờ Rim-môn. Vậy, khi tôi quì lạy trong đền thờ Rim-môn, nguyện Đức Giê-hô-va tha thứ điều đó cho kẻ tôi tớ ông” (2 Các Vua 5:18). Câu trả lời của Ê-li-sê gợi ý điều gì? Các nhà truyền giáo phải kiên nhẫn và hiểu biết thế nào đối với các người mới trở lại đạo, đặc biệt là khi họ đến từ những tôn giáo và văn hóa khác nhau?
- 2 Những người mới trở lại đạo lớn mau thế nào? “Bà góa ở Sa-rép-ta và Na-a-man người Sy-ri đã sống với tất cả sự sáng họ có; vậy họ được nhìn nhận là công bình hơn tuyển dân của Đức Chúa Trời là những người đã bỏ đạo và hy sinh nguyên tắc để được sự tôn vinh của thế gian.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 416.
- 3 Sự chữa lành và sự cứu rỗi đến với Na-a-man bởi đức tin chứng tỏ bằng việc làm. Hãy thảo luận thêm về sự liên hệ giữa đức tin và việc làm. Tại sao rất quan trọng để hiểu vai trò chủ yếu của đức tin và việc làm trong đời sống Cơ Đốc nhân và sự làm chứng?